

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Ordinem fouent: Illi tenent vrbes, & rusticum populum in extrema seruitute, quod dura eius ceruix fertur deponere, gubernant.

CAPVT XV.

Otto eius nominis IIII. Henrici Leonis filius, annitente Adolpho Coloniensi archiepiscopo, & fratre Ottonis Henrico comite Rheni Palatino, rex Romanorum creatur, aduersus Philippum Henrici fratrem, Friderici filium Imperatoris, quem Papa non amabat. Agebat tum Otto in Pictauia, bellis pro rege Anglorum auunculo suo implicitus: Qui ubi audiuit nepotis promotionem, magnis missis thesauris annititur honorem illius attollere. Mittuntur obuiam Ottoni solennes nuncios, qui deducerent euntem vsq; Coloniam. Prima in Aquisgranum noui regis expeditio, quod illic esset coronandus, & ciues Imperatori mortuo seruientes, ante principum concordiam portas tenuere clausas: Sciebant enim alios aliud sentire. Sed multis inibi factis laboribus & impensis, ad summam, vt ferunt, octuaginta milium, ciuitatem obtinuit: Ibiq; per Adolphum Coloniensem archiepiscopum est consecratus. Et vt ea electio est insinuata summo pontifici, eam pronus confirmauit, magis in Ottonem quam Philippum inclinans: quod declarat decretalis Venerabilem, de elec. Philippus tamen a maiore principum numero surrogatur Henrico fratri, patriq; Friderico: Nam & Imperialia insignia in manu eius fuere. Tenebat autem robur Imperij maximum per Saxoniam, Sueuiam, Bauariam: cuncta penè praesidia in potestate illius erant: Ottoni sola Colonia cum quadam Westphaliae & Saxoniae parte patebat. Philippus aut, congregato magno principum & pontificum caetu in Moguntia, ibi consecratur per dominum Tarentinum,

coniuente capitulo maioris ecclesie: Nam Conradus Moguntinus archiepiscopus adhuc aberat in peregrinatione terre sancte. Ibi regina Imperatoris Constantino-politani filia, pridem Tancredi filio desponsata, iungitur Philippo, regio diademate non coronata, sed circulata processit: Id autem quale sit, nouerint aulici: ego quod in annalibus lego, fideliter expono. Ibi duci Bohemie regia dignitas primum accessit. Coactis ergo viribus Philippus per Rhenum copias deduxit, mouens in Ottonem: Secularis quidem potentia cum Philippo videbatur, sed ecclesia Romana stabat pro Ottone: Nam nulli archiepiscopo pallium dabit pontifex, nisi Ottoni inhereret. Fuere tamen qui se clam illi subducerent, & Philippo inclinarent: alij etiam aperte rebellionem ostenderunt. Itaque tumultuatum est per vniuersum regnum. Sed cum deduceret Philippus copias suas cis Rhenum, ad Mosellam ei occurrit Otto, & traiectum illi prohibens, confliabat viriliter: Cecidere utrinque multi, sed ex Bohemis plurimi: Praualuerunt Ottoniani, & transitum interclusere: Frustratus ea vice Philippus, petentem regem Bohemie in sua dimisit. Conradus interea Moguntinus de Antiochia reuersus, mortem obiit: & facta est diuisio in electione. Nam qui Philippo studebant, Lipoldum quendam elegerunt, pradijs, & arcibus, & cunctis regalibus in manu eius traditis: Qui autem paruerunt ecclesie, Sifridum à summo pontifice confirmatum proutulerunt. Per quæ etiam tempora mortuo Ludolpho archiepiscopo Magdeburgensi, Albertus maior ecclesie prapositus surrogatur: Is sedem apostolicam petens, quod amulos pateretur, confirmationem suam ipse peregit, regique Ottoni subscripsit.